

OŘEŠÁK

NA SAMÉM KONCI OVČÍHO OHRADNÍKU ROSTL OŘEŠÁK. MOHUTNÝ STROM S CHUTNÝMI OŘECHY. VŠIMLA SI HO VEVERKA OTYLKA. ŘEKLA SI: „USADÍM SE TU. BUDU MÍT HEZKÉ OBYDLÍ I DOSTATEK POTRAVY.“

NA JAŘE SE OTYLCE NARODILA DVĚ VEVEŘÁTKA. ONDRÝSEK A OLÍSEK. BYLI TO ŠIKOVNÍ KLUCI, KTERÝM SE NA OŘEŠÁKU MOC LÍBILO. UČILI SE LOUPAT OŘÍŠKY. HRÁLI SI S OVEČKAMI. SKOTAČILI VE VĚTVÍCH.

PŘIŠEL PODZIM A S NÍM ČAS JÍT DO ŠKOLY. OTYLKA SVOLALA K OŘEŠÁKU ZVÍŘÁTKA Z OKOLÍ. PANÍ UČITELKA, OVČÍ BABIČKA OLIVKA, PŘEMÝŠLELA, KTERÝM PÍSMENKEM VÝUKU ZAČNE.

ONDRÝSEK A OLÍSEK SI ZATÍM KRÁTILI DLOUHOU CHVÍLI HLEDÁNÍM PRVNÍCH ZRALÝCH OŘÍŠKŮ.

NADŠENĚ VOLALI JEDEN PŘES DRUHÉHO:

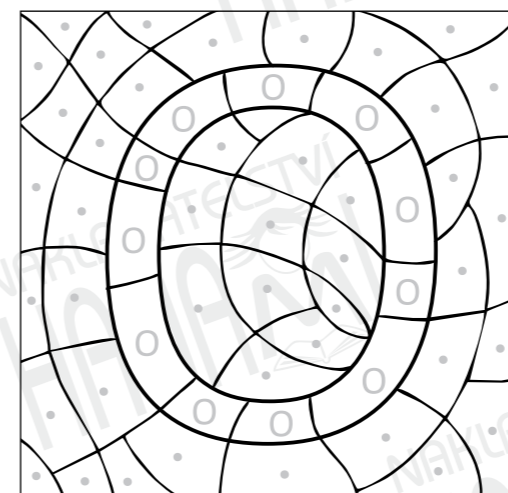
„Ó, MÁM OŘÍSEK! Ó, Ó, JÁ TAKY! Ó, MY SE MÁME!“

OVEČCE OLIVCE SVITLO: „ZAČNEME PÍSMENKEM O!“

HNED VYSVĚTLUJE ŽÁČKŮM: „O JE JAKO OŘÍSEK, OVÁLNÉ A SPOJENÉ. NAUČÍME SE ŘÍKANKU, KTERÁ VÁM PÍSMENKO O PŘIPOMENE.“ A ZAČALA RECITOVAT:

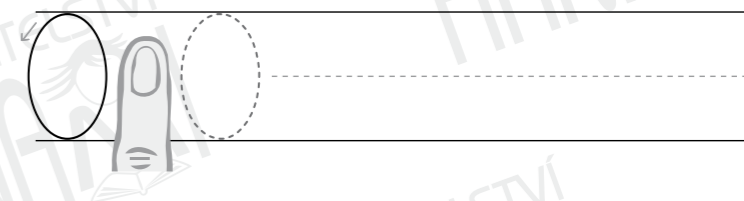
„OŘECHY JSOU VYSOKO, VYPADAJÍ JAKO O.“

1 VYBARVI POLÍČKA S PÍSMENEM O.

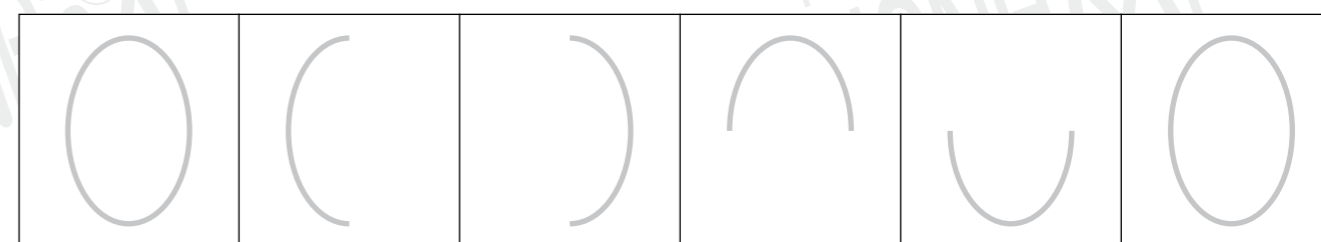

2 ZAKROUŽKUJ PÍSMENA O.

OŘECHY JSOU VYSOKO,
VYPADAJÍ JAKO .

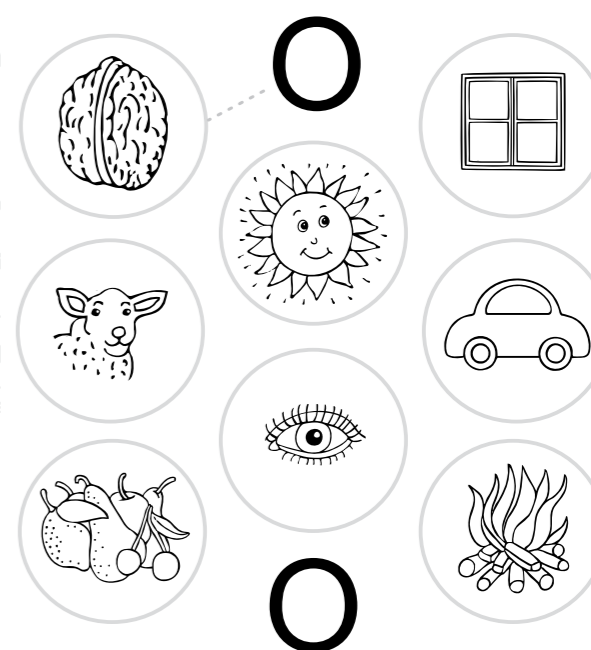
3 DOPIŠ O.

4 OZNAČ CESTU K OŘECHŮM PO PÍSMENECH O. ŠKRTNI JINÁ PÍSMENA.

5 SPOJ OBRÁZKY ZAČÍNÁJÍCÍ PÍSMENEM O.

NEPOSEDNÉ JOJO

ÁJA, JÁJA A PÁJA BYLY KAMARÁDKY ZE ŠKOLKY. MĚLY MNOHO SPOLEČNÉHO. VE SVÝCH JMÉNECH PÍSMENO J, MLSALY GUMÍDKY JOJO A JAHODOVOU ZMRZLINU. LÍBILA SE JIM POHÁDKA O SMOLÍČKOVĚ, KTERÉHO PŘED ZLÝMI JEZINKAMI ZACHRÁNIL STATEČNÝ JELEN.

JEDNU VĚC ALE OVLÁDALA JEN JÁJA A PÁJA. BYLO TO JOJOVÁNÍ. ÁJU HOPSAJÍCÍ JOJO NECHTĚLO VŮBEC POSLOUCHAT. AŽ SE SNAŽILA SEBEVÍC, JOJO SE NENAVÍJELO A NENAVÍJELO.

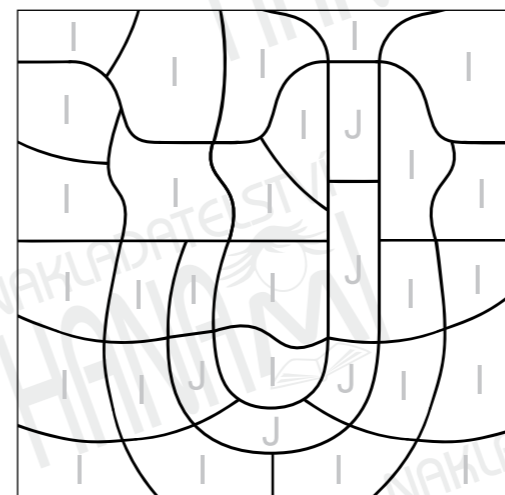
ÁJA BYLA NEŠŤASTNÁ. CHTĚLA SE NAUČIT JOJOVAT JAKO JEJÍ KAMARÁDKY. ŘEKLA O TOM PEPOVI. PEPA BYL SPRÁVNÝ BRÁŠKA. A K TOMU MRŠTNÝ JAKO JEŠTĚRKA. POPROŠIL MAMINKU, AŽ KOUPI JEMU I ÁJE VESELÉ JOJO. TRÉNINK MOHL ZAČÍT.

ÁJE JOJOVÁNÍ OPRAVDU NEŠLO. FUNĚLA JAKO JEŽEK. RUDÁ BYLA JAKO JABLKO. OČI JÍ LEZLY Z DŮLKŮ A CHVÍLEMI SI POMÁHALA DOKONCE JAZYKEM. TAK MOC SE SNAŽILA.

ALE KAŽDÝM DNEM SE ZLEPŠOVALA. ASI ZA TÝDEN UMĚLA STEJNÉ KOUSKY JAKO PEPA. NA JEDNIČKU! BYLA MISTREM V JOJOVÁNÍ. VESELE SI PŘITOM ZPÍVALA:

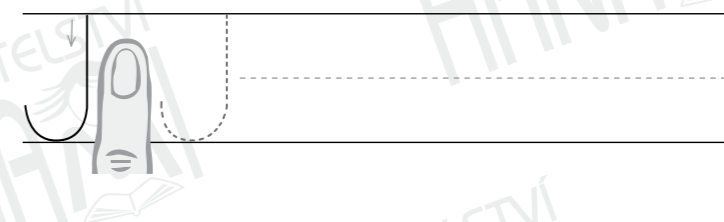
„JOJO MÁM, JOJO MÁM, PÍSMENO J NAMOTÁM.“

1 VYBARVI POLÍČKA S PÍSMENEM J.

2 ZAKROUŽKUJ PÍSMENA J.

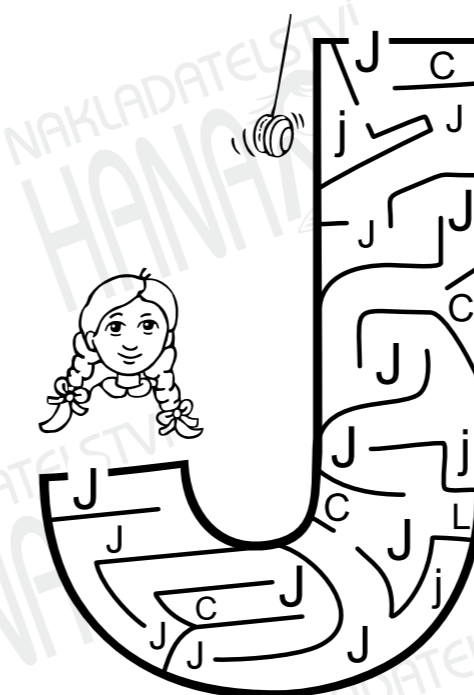
JOJO MÁM, JOJO MÁM,
VELKÉ NAMOTÁM.

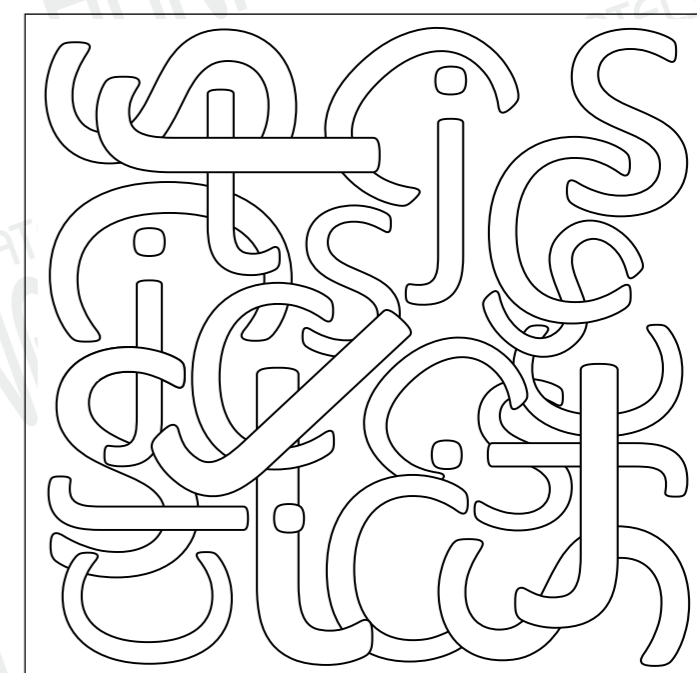
3 SPOJ OBRÁZKY ZAČÍNÁJÍCÍ PÍSMENEM J.

4 VYZNAČ CESTU PO PÍSMENECH J.

5 VYBARVI 3 SPRÁVNÉ TVARY PÍSMENE J.

HORALOVÉ HUGO A HUBERT

NA ŠUMAVĚ ŽILI DVA HORALOVÉ. HUGO RÁD CHODIL S HOLEMI PO HORÁCH. HUBERT TAKÉ MILOVAL HORY, ALE BAVILO HO HLAVNĚ PŘEKONÁVAT PŘEKÁŽKY.

BÝVAL TOTIŽ HOROLEZCEM. STÁLE SI PROZPĚVOVAL: „HOROLEZCI, HOROLEZKYNĚ, HOROLEZČATA, NELEZTE NA SKÁLU, CO JE HODNĚ ŠPIČATÁ...”

JEDNOU HUGO LENOŠIL NA HOUPAČCE U HORSKÉHO HOTELU HRÁDEK. POPÍJEL HORKÝ HRUŠKOVÝ ČAJ ZE SVÉHO OBLÍBENÉHO HRNÍČKU. HOLE ZAPÍCHL DO SNĚHU. JEDNU VEDLE DRUHÉ.

ŠEL KOLEM HUBERT. VIDÍ HOLE A PŘEMÝŠLÍ NAHLAS: „HUGO? NAPADLO MĚ, ŽE BYCHOM Z TVÝCH HOLÍ VYROBILI SUPER PŘEKÁŽKU.”

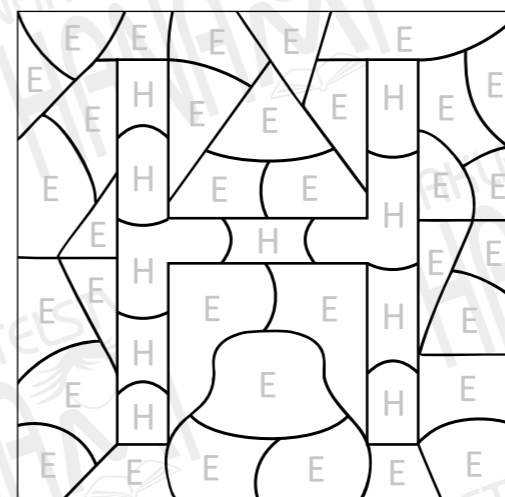
„COŽE, JAKOU PŘEKÁŽKU? Z MÝCH HOLÍ? K ČEMU BY TO BYLO DOBRÉ?” ROZČILOVAL SE HUGO.

„STAČILO BY MEZI HŮLKY PŘIPEVNIT MALOU VĚTVIČKU A PŘEKÁŽKA JE NA SVĚTĚ,” VYSVĚTLUJE HUBERT. HNED ODLOMIL KOUSEK HABROVÉ VĚTVE, O KTEROU SE CESTOU OPÍRAL. PŘIVÁZAL JI MEZI ZAPÍCHNUTÉ HOLE.

„HURÁ!” HLASITĚ VOLALI MALÍ NÁVŠTĚVNÍCI HOTELU. VESELE PŘEKÁŽKU PŘESKAKOVALI I PODLÉZALI.

ŠKOLÁK HONZÍK JEČEL: „HELE, Z HŮLEK VZNIKLO PÍSMENO H!”
A SAMOU RADOSTÍ SLOŽIL ŘÍKANKU:
„HŮLKY K SOBĚ DÁŠ, PÍSMENO H MÁŠ!”

① VYBARVI POLÍČKA S PÍSMENEM H.

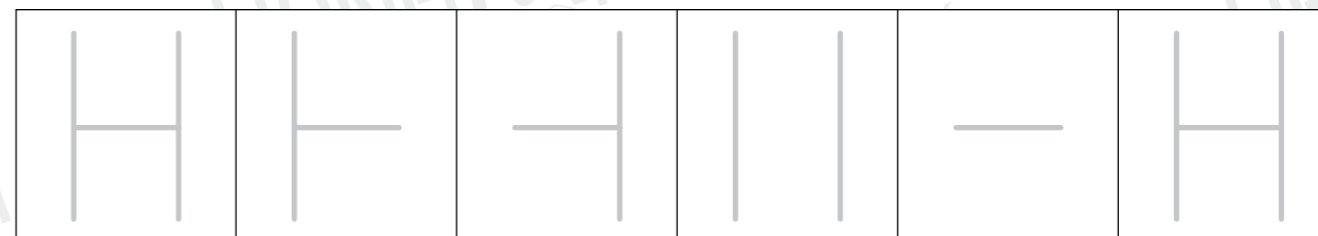

② ZAKROUŽKUJ PÍSMENA H.

HŮLKY K SOBĚ DÁŠ,
PÍSMENO MÁŠ!

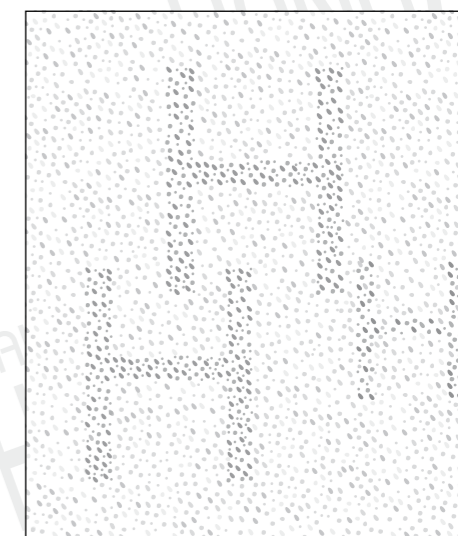
③ DOPIŠ H.

④ SPOJ OBRÁZKY ZAČÍNÁJÍCÍ PÍSMENEM H.

⑤ ZVÝRAZNI MODŘE SNĚHOVÁ H.

MIŠMAŠ V ŠATNĚ

DĚTI VE ŠKOLCE PŘIŠLY Z VYCHÁZKY. STÁHLY ZE SEBE OBLEČENÍ JAKO HADÍ KŮŽI. SVRŠKY RYCHLE NAHÁZELY NA VĚŠÁKY A UHÁNĚLY NA ŽEMLOVKU.

OBLEČENÍ POPADALO NA ZEM. ŠÁLY, SVETRY, ČEPICE, ČELENKY, ŠUSTÁKY, RUKAVICE I BUNDY SMUTNĚ LEŽELY NA HROMADĚ. TU SE OZVALA ŠIMONOVA ŠEDÁ ŠÁLA: „MUSÍME SE TĚM NEPOŘÁDNÍKŮM POMSTÍT! ALE JAK?“

ČENDOVA ČERVENÁ ČEPICE PO CHVILCE PŘEMYŠLENÍ ZAVELELA: „ŠÁLY, ŠŇŮRKY! DEJTE SE DO PRÁCE!“ TO BYLA MELA! VYSOUKALY SE ŠÁLY, TKANIČKY DO BOT I ŠŇŮRKY OD RUKAVIC A ZAŠMODRCHALY VŠE, CO JIM PŘIŠLO DO CESTY.

ODPOLEDNE PŘIBĚHLY DĚTI DO ŠATNY. ALE OUHA! VĚŠÁČKY BYLY PRÁZDNÉ. „CO SE TO DĚJE?“ VOLÁ ZDĚŠENĚ ŠÁRKA A PTÁ SE: „KDO MI SEBRAL MOJI ŠEDOU ŠÁLU A BUNDU?“ TAKÉ OSTATNÍ DĚTI HLEDALY SVOJE OBLEČENÍ. MARNĚ.

AŽ SI ŽANETA VŠIMLA VELIKÉ HROMADY, ZE KTERÉ KOUKALA ČERNÁ BAMBULE JEJÍ RŮŽOVÉ ČEPICE. ZAČALA ČEPICI VYMOTÁVAT. ŽOFIE ZAHLÉDLA SVŮJ ŽLUTÝ SVETŘÍK. MARUŠKA A ÁJA NEVĚŘÍCNĚ ZÍRALY NA SVÉ ŠÁLY.

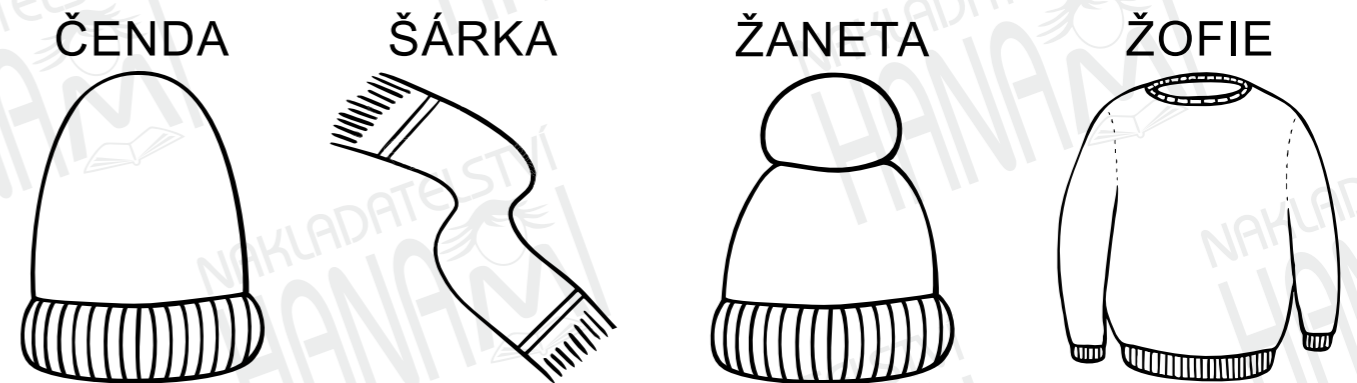
VŠICHNI SE POSADILI UPROSTŘED ŠATNY NA ŽIDLÍČKY. SPOLEČNĚ VYMOTALI JEDEN KOUSEK PO DRUHÉM. KDYŽ SE K OBLEČENÍ NIKDO NEHLÁSIL, MUSELI PŘEČÍST JMÉNO NA VISAČCE. ŘÍKALI:

„Ž JAKO ŽANETA, Š JAKO ŠIMON, Č JAKO ČENDA...“

NAKONEC SI ZAZPÍVALI:

„ UŽ UMÍME, OBLEČENÍ SKLÍZÍME.“

① VYBARVI OBLEČENÍ DĚTÍ PODLE INFORMACÍ V TEXTU.

② OZNAČ OBRÁZKY ZAČÍNÁJÍCÍ NA Ž ŽLUTĚ, NA Š ŠEDĚ A NA Č ČERVENĚ.

Ž	Š	Č
